

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615206190
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615206190.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - CETELEM Slovensko, a. s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547, proti odporkyni - V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom X. S., K. XX/XX, o zaplatenie 398,86 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/213/2015-17 zo dňa 22.9.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v časti zamietnutia návrhu o sumu 30,70 eur a úrokov z omeškania 5,25% ročne z tejto sumy od 6.6.2014 do zaplatenia a p o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania.
Rozsudku okresného súdu sa n e d o t ý k a vo zvyšku.
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 329,46 eur a úroky z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 270,12 eur od 6.6.2014 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania titulom súdneho poplatku 15,51 eur a trov právneho zastúpenia 60,62 eur a odporkyni uložil uvedené trovy zaplatiť Advokátskej kancelárii JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Bratislava, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním okresný súd mal preukázané, že účastníci uzavreli 22.5.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „zmluva“). V časti 1. zmluvy bola dojednaná zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo financovanie tovaru v predajnej cene 404 eur, priama platba predajcovi bola 40 eur, takže výška úveru predstavovala 364 eur. Dojednaných bolo 14 mesačných splátok po 33,80 eur so splatnosťou vždy 15-teho dňa v mesiaci, pritom splatnosť prvej mesačnej splátky bola dojednaná na deň 15.6.2013 a konečná splatnosť úveru na deň 15.7.2014. Výška úrokovej sadzby bola určená 44,50 %, ročne, RPMN 54,80 %, priemerná RPMN 48,52 %, celková čiastka k zaplateniu bola vyčíslená na 473,20 eur, pričom nebolo dojednané žiadne poistenie. Podľa výpisu z úverového účtu odporkyne tejto boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 364 eur navrhovateľom dňa 4.6.2013. Odporkyňa navrhovateľovi zaplatila len tri splátky po 33,80 eur a to dňa 10.7.2013, 9.8.2013 a 18.9.2013. Žiadne ďalšie splátky z uvedeného výpisu nevyplývajú. Navrhovateľ listom zo dňa 19.5.2014 (odporkyni doručený dňa 21.5.2014) oznámil, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru č. 4271825798001 ku dňu 5.5.2014, kedy sa záväzok stal splatný v celom rozsahu, zároveň vyzval odporkyňu zaplatiť dlžnú sumu 398,86 eur do 14 dní od doručenia.

Pri právnom posúdení veci okresný súd postupoval podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4, podľa § 559 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, § 121 ods. 3, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka. Okresný súd právny vzťah účastníkov založený zmluvou o úvere zo dňa 22.5.2013 hodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Podľa označenej zmluvy odporkyni navrhovateľ poskytol spotrebiteľský úver, z tohto dôvodu pre právne posúdenie nárokov uplatnených v súdnych konaniach sa aplikujú predpisy upravujúce ochranu spotrebiteľa a spotrebiteľská právna úprava podľa Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Vykonané dokazovanie preukázalo, že odporkyňa nesplácala úver dojednaným spôsobom. Navrhovateľ postupoval v súlade s bodom 4 ods. 4.1 zmluvy, keď listom zo dňa 19.5.2014 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Patrí mu preto ku dňu zosplatnenia dlžná čiastka z istiny aj zmluvne dojednané úroky z úveru. Po zosplatnení však navrhovateľovi patrí už iba dlžná čiastka pripadajúca na istinu. Podľa názoru súdu navrhovateľ nepreukázal nárok na účtované a uplatňované poplatky voči odporkyni. Ak by aj žiadané poplatky navrhovateľom vyplývali zo Všeobecných podmienok zmluvy, odporkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť ich obsah, potom sa nejedná o individuálne dojednanú sankciu, ale v zmysle § 53 Obč. zák. v spotrebiteľskom právnom vzťahu o neprijateľnú zmluvnú podmienku, z týchto dôvodov navrhovateľ nárok na tzv. náklady vo výške 30,70 eur nemá. Súd nevyhovel návrhu navrhovateľa ani v časti, pokiaľ žiadal priznať sumu 38,70 eur ako „náklady“. Z výpisu z ním predloženého účtu vyplýva, že sa jedná o položku uvedenú v riadku 8 s označením „poplatok + pokuta“. Nakoľko žiadny poplatok ani pokuta neboli individuálne zmluvne dojednané, nebolo možné tento nárok navrhovateľovi priznať. V zmluve o úvere boli dojednané úroky vo výške 44,50 % ročne, tento ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Úver sa stal splatným 5.5.2014, takže od 6.5.2014 už navrhovateľovi nepatria úroky z úveru. Pokiaľ teda navrhovateľ žiadal priznať úroky z úverovej istiny 44,50% ročne zo sumy 300,82 eur od 6.5.2014 do zaplatenia, návrh dôvodný nebol.

Vychádzajúc z horeuvedených záverov, potom okresný súd priznal navrhovateľovi sumu 270,12 eur, ktorá pripadá na istinu a sumu 59,34 eur, ktorá podľa výpisu z účtu tvoria dojednané úroky z úveru do jeho zosplatnenia. Jeho návrh vo zvyšku ako nedôvodný okresný súd zamietol. Postupujúc podľa § 517 ods. 1, prvá veta, ods. 2 O.z. v aplikácii s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. k istine priznal súd navrhovateľovi nárok aj na úroky z omeškania, avšak iba z časti priznanej istiny zo sumy 270,12 eur od 6.6.2014.

Otázku náhrady trov konania okresný súd posudzoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerovaním úspechu/neúspechu účastníkov konania priznal navrhovateľovi náhradu trov v pomere jeho čistého úspechu 66%, titulom trov právneho zastúpenia a titulom zaplateného súdneho poplatku.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ a to v časti zamietnutia žaloby ohľadne sumy 30,70 eur. V tejto časti namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Zvýraznil, že v návrhu na začatie konania uplatňoval nárok na zaplatenie sumy v celkovej výške 398,86 + prísľušenstvo. Táto suma pozostávala: z dlžnej istiny vo výške 300,82 eur, dlžných úrokov vo výške 59,34 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eur. Vychádzajúc z bodu 4.2. časti 3 úverovej zmluvy a v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka si uplatnil od odporkyne náklady spojené s uplatnením pohľadávky, tie účtoval v celkovej výške 38,70 eur a to dňa 4.11.2013 v sume 6,90 eur, 15.11.2013 v sume 11,90 eur, 2.12.2013 v sume 19,90 eur. Počas trvania úverového vzťahu účtoval odporkyni náklady spojené s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 38,70 eur. Podľa jeho názoru súd nesprávne postupoval, keď náklady spojené s uplatnením pohľadávky považoval za súčasť dlžnej istiny vo výške 30,82 eur. Nie je mu zrejme tiež, na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že ním účtované náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavovali sumu v celkovej výške 30,70 eur. Dlžná istina vo výške 300,82 eur pozostáva z istiny z mesačných splátok splatných k 15.10.2013, 15.11.2013, 15.12.2013, 15.1.2014, 15.2.2014, 15.3.2014 a 15.4.2014 spolu vo výške 177,26 eur a z istiny z mesačných splátok, ktoré by boli splatné v budúcnosti, keby nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 123,56 eur. Odvolateľ bol názoru, že založil do súdneho spisu všetky relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a svoj nárok v súdnom konaní preukázal v celom rozsahu. Domáhal sa preto zrušenia rozsudku a žiadal vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Uplatnil si zároveň náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu i z dôvodov daných v § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu v časti zamietnutia návrhu navrhovateľa o istinu 30,70 eur i s príslušenstvom potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a potvrdil obdobne aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania účastníkov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). Vo zvyšku sa rozsudku odvolací súd nedotýkal.

V rámci odvolacieho prieskumu krajský súd zistil, že okresný súd v súdnej veci vykonal dokazovanie v požadovanom rozsahu, vychádzal z dôkazov označených a predložených navrhovateľom, ako aj zo skutkového vymedzenia návrhu. Z vykonaného dokazovania podľa názoru krajského súdu, okresný súd vyvodil aj správny záver. Súd prvého stupňa v dôvodoch rozhodnutia vyargumentoval prečo návrh navrhovateľa vo zvyšku (vrátane odvolaním napadnutej časti - sumy 30,70 eur) zamietol. Písomné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa je po obsahovej stránke v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. a je naplnením práva účastníkov na spravodlivé súdne konanie. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, závery rozsudku vychádzali zo správne aplikovaných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúce oblasť spotrebiteľského práva. Okresný súd zamietnutie návrhu navrhovateľa ohľadne sumy 30,70 eur zdôvodnil prioritne tým, že táto suma bola zahrnutá do istiny dlžnej sumy úveru, požadovanej v celkovej sume 300,82 eur. Suma 30,70 eur navrhovateľom bola uplatňovaná titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky - táto skutočnosť pre súd vyplynula z obsahu výpisu z účtu predloženého navrhovateľom pre účely súdneho konania (viď na č.l. 47 spisu). Okresný súd zamietnutie tohto nároku zdôvodnil navyše i tým, že navrhovateľ nepreukázal dojednanie takýchto poplatkov. Pokiaľ by aj dojednania o dotknutých poplatkoch mali byť zahrnuté do obsahu Všeobecných zmluvných podmienok, aj v takom prípade by boli neakceptovateľné, keďže v spotrebiteľsko-právnom vzťahu odporkyňa ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, teda nejedná sa o individuálne dojednanú sankciu. Za obsahové vymedzenie návrhu zodpovedá navrhovateľ, skutkové okolnosti z ktorých navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok v návrhu na začatie konania je jeho povinnosťou vymedziť priamo v návrhu na začatie konania. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľom v návrhu na začatie konania podanom u súdu dňa 13.7.2015 okresný súd aj v celom rozsahu vychádzal. Aj v prehľade tzv. úverového prípadu (listinný dôkaz na č.l. 10 spisu) - predložil pre účely konania navrhovateľ, - v časti prehľadu (debet, kredit) sú jednoznačne označené ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky sumy 6,90 eur, 11,90 eur, 19,90 eur, teda v súhrnnej sume 30,70 eur zakomponované do súčtu celkovej dlžnej čiastky 598,86 eur. Z tohto dôvodu považoval krajský súd odvolací argument odvolateľa ohľadne zloženia dlžnej istiny v danom štádiu rozhodovania za odvolací argument irelevantný a nemohol ho akceptovať.

V súvisiacom výroku o náhrade trov konania okresný súd správne premietol do rozhodovania pomerovanie úspechu/neúspechu účastníkov v konaní aplikáciou ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a v pomere čistého úspechu priznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania od odporkyne.

Krajský súd sa nedotýkal rozsudku vo zvyšku, t.j. odvolaním nenapadnutej časti.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. krajský súd účastníkom (žiadnemu z nich) právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže navrhovateľ v štádiu odvolacieho konania úspešný nebol a odporkyňa - neúspešná procesná strana trovy odvolacieho konania si neuplatnila.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .